5 జూలై 2026 – సాధారణ కాలం 14వ ఆదివారం

జెకర్యా 9,9-10; రోమా 8,9.11-13; మత్తయి 11,25-30

క్రీస్తుని చేరే కుటుంబం

ప్రారంభ పలుకులు

ఒక విచారణ గురువు ఒకసారి చిన్న అపార్ట్‌మెంట్‌లో ఒంటరిగా నివసించే ఒక వృద్ధ మహిళను సందర్శించాడు. టేబుల్‌పై మూడు వస్తువులు ఉన్నాయి: పాడైపోయిన ఒక బైబిల్, ఆమె కుటుంబం యొక్క ఒక ఫోటో, మరియు ఒక చిన్న బ్యాక్‌ప్యాక్.

ఆ పూజారి ఆ బ్యాక్‌ప్యాక్ గురించి ఆసక్తిగా అడిగాడు. ఆమె చిరునవ్వుతో ఇలా చెప్పింది:

“నేను చాలా ఒత్తిడిగా అనిపించినప్పుడు, నా ఆందోళనలన్నింటినీ ఈ బ్యాగ్‌లో వేసుకుంటాను అని ఊహిస్తాను. వాటన్నింటినీ నేను పరిష్కరించను. కేవలం వాటిని అందులో పెట్టినట్లు భావిస్తాను. తర్వాత నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని ఇలా అంటాను: ‘ప్రభువా, ఇప్పుడు మీరు ఇవన్నీ మోసుకోండి.’”

తర్వాత ఆ గురువు ఇలా అన్నాడు:

“ఆమె ప్రార్థన గురించి చాలా లోతైన ఒక సత్యాన్ని కనుగొంది అని నాకు అర్థమైంది. తాను మోయలేని వాటిని దేవునికి అప్పగించడం ఆమె నేర్చుకుంది.”

ప్రియమైన సహోదర సహోదరీలారా,

ప్రతి కుటుంబంలో జీవితం సంబంధాల ద్వారా ఒకటిగా కట్టుబడి ఉంటుంది. మనం ఈ రోజు ఇక్కడికి రక్తసంబంధం ద్వారా, స్నేహం

ద్వారా, విశ్వాసం ద్వారా, మరియు పంచుకున్న అనుభవాల ద్వారా పరస్పరం కలిసిన వారిగా వచ్చాము. ఈ సంబంధాలలో కొన్ని మనకు ఆనందం మరియు బలం ఇస్తాయి; మరికొన్ని ఒత్తిడి, మౌనం, లేదా గాయాలతో గుర్తింపబడినవిగా ఉంటాయి.

అయితే ఇదే వాస్తవంలో దేవుడు మనలను తన కుటుంబంగా చేస్తున్నాడు.

ఈ రోజు మనం వినే సువార్త మన జీవితాల మధ్యలోకి నేరుగా మాట్లాడుతోంది:

“శ్రమపడుతూ భారములతో నలిగిపోయిన వారందరూ నా దగ్గరకు రండి; నేను మీకు విశ్రాంతి ఇస్తాను.”

మనము ఇక్కడికి ఎన్నో విషయాలను మోసుకుంటూ వచ్చాము. కొన్ని బయటికి కనిపిస్తాయి—వ్యాధి, బాధ్యతలు, కుటుంబ సమస్యలు. మరికొన్ని దాగి ఉంటాయి—ఆందోళన, పాపభావం, అలసట, అన్నింటినీ నియంత్రించాలి అనే ఒత్తిడి. కొన్నిసార్లు విశ్వాసమే కూడా మనం నిర్వహించవలసిన మరో పనిలా అనిపిస్తుంది.

కానీ క్రీస్తు దూరంగా నిలబడడు. ఆయన మన జీవిత మధ్యలో నిలబడి ఇలా అంటాడు: “నా దగ్గరకు రండి.”

అతను ఇలా అనడు: “ముందుగా అన్నింటినీ సరిచేసుకోండి.”

అతను ఇలా అనడు: “ముందుగా మీరు స్వయంగా బలంగా మారండి.”

కానీ కేవలం ఇలా అంటాడు: “రండి.”

అందుకే, విశ్వాసంలో కూడిన కుటుంబంగా, మనము ఎవరో, మరియు మనలను భారంగా నలిపే ప్రతిదానిని ఆయన సన్నిధిలోకి

తీసుకువస్తున్నాము.

— కొద్దిసేపు నిశ్శబ్దం —

ప్రసంగం: “నా యొద్దకు రండి... మీ ఆత్మలకు విశ్రాంతి లభిస్తుంది”

ఒక ప్రయాణికుడు, చాలా సుదూర విమాన ప్రయాణం తర్వాత, ఒక బిజీ అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయానికి చేరుకున్నాడు. అతని చేతుల్లో రెండు భారమైన సూట్‌కేసులు ఉన్నాయి. వాటిలో ఒకటి చక్రం ఇప్పటికే పాడైపోయింది, కాబట్టి అతను ప్రతి కొన్ని అడుగులకు దానిని సరిచేసుకుంటూ లాగాల్సి వచ్చింది. అతని వెనుక ఒక బ్యాక్‌ప్యాక్ ఉంది, అది అతిగా నింపబడి ఒత్తిడిగా ఉంది. అతని చేతిలో ఒక ల్యాప్‌టాప్ బ్యాగ్ కూడా ఉంది—అదే కాకుండా, కొంచెం అసౌకర్యంగా, అతను ఒక బహుమతి పెట్టెను కూడా పట్టుకుని ఉన్నాడు, అది తాను ఇవ్వాలని వాగ్దానం చేసినది.

ఒక సమయంలో, అతను టెర్మినల్ మధ్యలోనే ఆగిపోయి చాలా అలసిపోయినట్లు కనిపించాడు. ఒక సిబ్బంది అతన్ని గమనించి, సాదాసీదాగా ఇలా అన్నాడు:

“మీరు వీటిలో కొంత వదిలేయవచ్చు కదా.”

ఆ వ్యక్తి ఇలా జవాబిచ్చాడు: “వద్దు, ఇవన్నీ ముఖ్యమైనవే.”

సిబ్బంది చిరునవ్వుతో ఇలా అన్నాడు:

“బహుశా. కానీ ఇవన్నీ ఇలా మోయడానికి ఉద్దేశించబడలేదు.”

ఈ సంఘటన ఈ రోజు సువార్తలోని సందేశాన్ని మనకు పట్టివేస్తుంది.

ప్రియమైన సహోదర సహోదరీలారా,

మనమందరం కొన్ని విషయాలను మోస్తూ ఉంటాము—కొన్ని అవసరమైనవి, కొన్ని మనమే వేసుకున్నవి, కొన్ని నిశ్శబ్దంగా మనల్ని నలిపేవి. మరియు ఆ వాస్తవంలోకి యేసు ఇలాంటి మాటలు చెబుతున్నాడు, అవి వినడానికి అసాధ్యంగా అనిపించవచ్చు:

"శ్రమపడుతున్న వారందరూ, భారములతో నలిగిపోయిన వారందరూ నా దగ్గరకు రండి; నేను మీకు విశ్రాంతి ఇస్తాను."

ఇది ఒక సలహా కాదు.

ఇది ఒక ప్రణాళిక కాదు.

ఇది ఒక వ్యవస్థ కాదు.

ఇది ఒక ఆహ్వానం: "నా దగ్గరకు రండి."

1. భిన్నంగా వచ్చే రాజు

ప్రవక్త జెకర్యా ఈ ఆహ్వానాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి మొదటి తాళం చెవి ఇస్తాడు. అతను ఒక రాజును ప్రకటిస్తాడు:

"ఇదిగో, నీ రాజు నీ దగ్గరకు వస్తున్నాడు; వినయంతో గాడిద మీద స్వారీ చేస్తూ వస్తున్నాడు."

పురాతన ప్రపంచంలో ఇది దాదాపు అసంభవంగా అనిపించే విషయం. రాజులు యుద్ధ గుర్రాల మీద వచ్చేవారు—శక్తి మరియు అధికారానికి సూచకాలు. కానీ ఈ రాజు గాడిద మీద వస్తున్నాడు—శాంతి, భారాన్ని మోసే జీవితం, సాధారణ దినచర్యకు సూచన.

ఒక చరిత్రకారుడు ఒకసారి గమనించాడు: అలెగ్జాండర్ మహా రాజు ఒక ప్రాంతం గుండా వెళ్ళినప్పుడు, ప్రజలు లొంగిపోవాలి లేక నాశనం

కావాలి. కానీ జెకర్యా చెప్పిన రాజు అలాంటివాడు కాదు. అతను వేరుగా ప్రవేశిస్తాడు—నిశ్శబ్దంగా, వినయంగా, సమీపంగా.

సువార్తలో మనం దీన్ని క్రీస్తులో నెరవేరినట్లు చూస్తాము: ఆయన సైన్యాలతో కాకుండా తాటి కొమ్మలతో మరియు కన్నీళ్లతో యెరూషలేములోకి ప్రవేశించాడు; అధిపత్యం కోసం కాదు, ప్రేమ ద్వారా రక్షించడానికి.

ఇది చాలా ముఖ్యమైనది. ఎందుకంటే "నా దగ్గరకు రండి" అని చెప్పే వాడు దూరంగా ఉన్న పాలకుడు కాదు. ఆయన తన ప్రజలతో కలిసి నడిచే రాజు.

2. మనకు ఎప్పుడూ గుర్తుకురాని భారాలు

యేసు చాలా మానవీయమైన ఒక విషయాన్ని పేర్కొంటాడు: భారము.

కొన్ని భారాలు స్పష్టంగా ఉంటాయి: వ్యాధి, దుఃఖం, ఆర్థిక ఒత్తిడి, కుటుంబ ఉద్రిక్తతలు.

మరికొన్ని అంత స్పష్టంగా కనిపించవు కానీ అంతే నిజమైనవి: విజయం సాధించాలనే ఒత్తిడి, విఫలమవుతామనే భయం, ఎప్పుడూ సమర్థులుగా కనిపించాలనే అవసరం.

ఒక ఆధునిక ఉదాహరణగా, చాలామంది అనుభవించే నిరంతర డిజిటల్ శబ్దం—సందేశాలు, అంచనాలు, పోలికలు. ఒక మానసిక శాస్త్రవేత్త దీనిని "ఎప్పుడూ అందుబాటులో ఉండాల్సిన నిర్బంధం" (tyranny of availability) అని పిలిచాడు—మనకు పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకునే అనుమతి లేనట్లు అనిపించడం.

ఇంకా ఆత్మీయ భారాలు కూడా ఉన్నాయి: పాపభావం మనసును వదలకపోవడం, దేవుని ముందు కూడా మనం సరిపోవడం లేదనే భావన.

మనకు తెలియకుండానే, మనం ఆ విమానాశ్రయంలో ఉన్న ఆ ప్రయాణికుడిలా మారిపోతాము—మనమే ఒంటరిగా మోసుకోవడానికి ఉద్దేశించబడని భారాలను మోస్తూ.

3. "నా దగ్గరకు రండి" — ఒక ఆజ్ఞ కాదు, ఒక ద్వారం

యేసు ఇలా ప్రారంభించడు: "నీ జీవితాన్ని సరిచేసుకో."

అతను ఇలా చెప్పడు: "ముందుగా బలంగా మారి రా."

అతను కేవలం ఇలా అంటాడు: "నా దగ్గరకు రండి."

సువార్తలో మనం చూస్తాము—ప్రజలు అచ్చం అదే చేశారు:

• ఎన్నో సంవత్సరాలు బాధపడిన స్త్రీ ఆయన వస్త్రాన్ని తాకింది.
• సమాజం నుండి బయటకు నెట్టబడిన కుష్ఠురోగి ఆయన దగ్గరకు వచ్చాడు.
• జక్కయి ఆయనను చూడటానికి చెట్టెక్కాడు.
• సిలువపై ఉన్న దొంగ తన చివరి శ్వాసలో ఆయన వైపు తిరిగాడు.

వారిలో ఎవరూ పరిపూర్ణ జీవితం తీసుకుని రాలేదు. వారు అవసరంతో వచ్చారు.

ఇక్కడ ఒక సాధారణ సత్యం కనిపిస్తుంది: విశ్వాసం సాధనతో ప్రారంభం కాదు—దగ్గరకు రావడంతో ప్రారంభమవుతుంది.

ప్రారంభ క్రైస్తవ ఎడారి తండ్రులలో ఒక కథ ఉంది. ఒక యువ సన్యాసి

ఒక వృద్ధ సన్యాసిని అడిగాడు: “నేను దేవుణ్ణి కనుగొనడానికి ఏమి చేయాలి?” ఆ వృద్ధుడు కేవలం ఇలా అన్నాడు: “నీవు ప్రేమించబడే చోటికి వెళ్లు.”

అదే యేసు చెబుతున్నది: “నా దగ్గరకు రండి”—ఎందుకంటే అక్కడ మీరు ఇప్పటికే ప్రేమించబడ్డారు.

4. అన్నిటినీ మార్చే “కాడి”

తర్వాత యేసు ఆశ్చర్యపరిచే ఒక రూపకాన్ని ఉపయోగిస్తాడు:

“నా కాడిని మోయండి… ఎందుకంటే నా కాడి సులభమైనది, నా భారము తేలికైనది.”

సాధారణంగా కాడి అంటే శ్రమ, నియంత్రణ, కలిసి మోసే బరువు.

రెండు ఎద్దులు ఒక దిశలో లాగడానికి కట్టబడి ఉంటాయి.

కానీ ఇక్కడ ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే: యేసు మీరు ఒంటరిగా కాడి మోసుకోవాలని చెప్పడం లేదు.

పాత వ్యవసాయ జ్ఞానం ప్రకారం: ఒక బలమైన ఎద్దు ఒంటరిగా భారమైన కాడినిం లాగితే త్వరగా అలసిపోతుంది. కానీ మరో ఎద్దుతో కలిసి కట్టబడితే, బలమైనది బలహీనమైనదాని భారాన్ని నిశ్శబ్దంగా మోస్తుంది. అప్పుడు బరువు పంచబడుతుంది, ప్రయాణం సాధ్యమవుతుంది.

సువార్త ఇదే చెబుతోంది: ఇప్పుడు మీ జీవితం మీరు ఒంటరిగా మోసుకోవడం లేదు.

సెయింట్ పాల్ ఈ రోజు రెండవ పఠనంలో ఇలా చెబుతున్నాడు:

“యేసును మృతులలో నుండి లేపిన ఆయన ఆత్మ మీలో నివసిస్తోంది.”

దేవుడు దూరంగా కూర్చుని చూడడం లేదు. పోరాటం మధ్యలోనే ఆయన ఇప్పటికే ఉన్నాడు.

అబ్రహాం లింకన్ ఒకసారి ఇలా వ్రాశాడు: తన స్వంత జ్ఞానం సరిపోదని గ్రహించినప్పుడు తాను తరచుగా మోకాళ్లపై పడిపోయేవాడిని అని. కానీ అదే సమయంలో, తనకు ముందెన్నడూ లేని బలాన్ని కనుగొన్నాడు.

5. “జ్ఞానులు” మిస్ అయ్యేది, “చిన్నవారు” గ్రహించేది

యేసు తండ్రిని స్తుతిస్తూ ఇలా అంటాడు: ఈ విషయాలు “జ్ఞానులకు, పండితులకు” దాచబడి, “చిన్నవారికి” వెల్లడించబడ్డాయి.

ఇది బుద్ధిని తిరస్కరించడం కాదు. ఇది స్వయం ఆధారిత గర్వంపై ఒక హెచ్చరిక.

బాలుడు జీవితాన్ని నియంత్రించడానికి ప్రయత్నించడు—తెరవబడిన హృదయంతో స్వీకరిస్తాడు.

సువార్తలో ఒక నిశ్శబ్ద వ్యంగ్యం ఉంది: అన్నీ తెలుసుకున్నామని అనుకునేవారు, ముఖ్యమైన విషయాన్ని కోల్పోతారు.

ఒక ఆధునిక ఉదాహరణ: ఒక వ్యక్తి ఒక చిత్రాన్ని విశ్లేషించడంలో అంతగా మునిగిపోయి, నిజంగా దాన్ని చూడడమే మరిచిపోవడం.

యేసు చెబుతున్నది: విశ్వాసం దేవుణ్ణి అర్థం చేసుకోవడం కాదు—ఆయనను స్వీకరించడం.

6. యేసు ఇచ్చే విశ్రాంతి

యేసు నిజంగా ఏమి వాగ్దానం చేస్తున్నాడు?

పారిపోవడం కాదు.

సమస్యలేని జీవితం కాదు.

కానీ: ఆత్మకు విశ్రాంతి.

ఇది నిద్ర కాదు. ఇది పరారీతనం కాదు.

కీర్తనలలో చెప్పినట్లు "పచ్చిక బయళ్ళు" మరియు "నిశ్శబ్ద జలాలు"— లోపల పునరుద్ధరణ అనుభవం.

మరుభూమిలో ఒక ఒయాసిస్‌ను ఆలోచించండి. మరుభూమి మాయం కాదు. కానీ జీవితం మళ్లీ సాధ్యమవుతుంది.

చాలా క్రైస్తవులు దీనిని సాధారణ సందర్భాలలో అనుభవిస్తారు: ఉదయం నిశ్శబ్ద ప్రార్థనలో, ఒక కష్టమైన రోజుకి తర్వాత కాసేపు మౌనంలో, మనస్ఫూర్తిగా విన్న ఒక సంభాషణలో.

ఒక మిషనరీ ఒకసారి ఇలా అన్నాడు: ప్రార్థన అనేది జీవితంలో నుండి సమయం తీసుకోవడం కాదు—సమయంలోనే జీవితాన్ని కనుగొనడం.

7. ముందుగా సిలువ మోసిన రాజు

ఈ సువార్తలో ఇంకా ఒక లోతు ఉంది: యేసు విశ్రాంతి ఇవ్వడమే కాదు— ఆయనే విశ్రాంతికి మార్గం అవుతాడు.

ఆయనే అత్యంత భారాన్ని మోస్తాడు: తిరస్కారం, బాధ, సిలువ.

అందుకే ఆయన ఆహ్వానం కేవలం సిద్ధాంతం కాదు—జీవితం.

అతను ఇలా అనడు: "నేను వెళ్లని చోటుకు వెళ్ళు."

అతను ఇలా అంటాడు: "నేను ఉన్న చోటుకు రా."

అతను ఎక్కడ ఉన్నాడు? భారంతో నలిగిన వారితో.

ముగింపు – ఒక కథ

ఒక పర్వత మార్గదర్శి కష్టమైన ఎక్కింపులో కొందరిని నడిపిస్తున్నాడు.

ఒక వ్యక్తి తన సామాన్లన్నింటినీ తానే మోసుకోవాలని పట్టుబట్టాడు.

కొంత సేపటికి అతను అలసిపోయి కూలిపోయాడు.

మార్గదర్శి నిశ్శబ్దంగా అతని భారమైన సంచిని తీసుకుని తన భుజంపై వేసుకుని ఇలా అన్నాడు:

"నీవు ఇంకా ఎక్కుతున్నావు. కానీ ఇక ఒంటరిగా కాదు."

ఎక్కడం సులభం కాలేదు. కానీ మళ్లీ సాధ్యమైంది.

ఇదే సువార్త.

యేసు మన జీవితంలోని ప్రతి భారాన్ని తీసివేయకపోవచ్చు.

కానీ మనం ఒంటరిగా మోసేలా ఆయన అనుమతించడు.

అందుకే ఆయన ఈ రోజు మళ్లీ చెబుతున్నాడు:

"నా దగ్గరకు రండి... మీ ఆత్మలకు విశ్రాంతి లభిస్తుంది."

ఆమెన్.

Translated by: Rev. Fr. Francis Theetla, Parish Priest of Paidikaluva, Cuddapah.